

Sygn. akt III RC 129/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: st.sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2018 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej W. W. (1) reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego A. S. (1)

przeciwko P. W. (1)

o podwyższenie alimentów

ze sprzeciwu P. W. (1) od wyroku zaocznego

I. utrzymuje w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 25 lipca 2017 roku sygnatura akt III Rc 129/17;

II. pozostawić pozwanego P. W. (2) przy poniesionych przez niego kosztach sprzeciwu.

UZASADNIENIE

W dniu 27 marca 2017 r. A. S. (1) wniosła do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o podwyższenie alimentów od P. W. (1) na rzecz małoletniej W. W. (1) z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 1300 zł miesięcznie, płatnych z góry do rąk matki małoletniej do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 kwietnia 2017 r. Ponadto wniosła o zasądzenie od P. W. (1) na rzecz małoletniej powódki kosztów procesu według norm przepisanych oraz o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności. W uzasadnieniu podała m.in., że została zwolniona z pracy, ma status osoby bezrobotnej i otrzymuje zasiłek, poszukuje pracy. Małoletnia wymaga specjalnego odżywiania, w wyniku choroby (...). Chodzi na korepetycje, zaczyna leczenie zębów, gdzie każda wizyta to koszt 130-160zł (k. 3-4).

Sąd Rejonowy w Pruszkowie wyrokiem zaocznym z dnia 25 lipca 2017 r. w sprawie III RC 129/17 podwyższył z dniem 1 kwietnia 2017 roku alimenty zasądzone uprzednio wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) roku w sprawie IV C 572/06 od pozwanego P. W. (1) na rzecz małoletniej W. W. (1) z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 1100 zł miesięcznie i oddalił powództwo w pozostałym zakresie (k. 20).

Od powyższego wyroku zaocznego pozwany P. W. (1) skutecznie wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego (k. 25). W swoim piśmie procesowym wskazał, iż sprzeciwia się podwyższeniu alimentów na jego córkę W. W. (1) z kwoty 500 zł na 1100 zł miesięcznie. Wskazał, iż jest w wieku emerytalnym bez prawa do emerytury. Pracuje i uzyskuje dochód w kwocie 2156,71 zł. Nie posiada własnego mieszkania, wynajmuje lokal mieszkalny, za który płaci 800 zł miesięcznie. Alimenty są płacone z jego wynagrodzenia za pracę, a wcześniej płacił dobrowolnie matce dziecka. Spotyka się z dzieckiem co tydzień i w co może, to ją zaopatruje nie zwracając uwagi na alimenty. Płacił za korepetycje dla córki

50 zł tygodniowo, robił zakupy szkolne jak również partycypował w kosztach jej leczenia i wielu innych rzeczach dotyczących lepszego bytu i egzystencji. Ponadto wskazał, że ma chorobę (...) oraz (...). Wniósł o umożliwienie mu prawa do wyjaśnień i udowodnienia zaistniałej sytuacji osobistej (k. 25).

Pozwany P. W. (1) prawidłowo wezwany nie stawiał się na rozprawie. Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki A. S. (1) wniosła o utrzymanie wyroku zaocznego w mocy. (k. 43-43v, protokół płyta CD k. 44).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia W. W. (1) urodzona (...) w W. pochodzi ze związku małżeńskiego A. S. (1) i P. W. (1) rozwiązanego przez rozwód wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie IV C 572/06. W wyroku tym Sąd m.in. obciążył kosztami utrzymania małoletniej oboje rodziców ustalając udział P. W. (1) w tych kosztach na kwotę po 500 zł miesięcznie.

W dacie orzekania w poprzedniej sprawie małoletnia W. W. (1) miała 4 lata, uczęszczała do przedszkola. Przebyła (...). Często chorowała, miała (...). Chętnie spotykała się z ojcem, choć on rzadko przychodził. Obecnie małoletnia ma 15 lat, zamieszkuje wraz z matką w P.. Uczęszcza do szkoły w K. do trzeciej klasy Gimnazjum. Jej stan zdrowia jest dobry, wymaga monitorowania stanu (...). Ma próchnicę zębów tzw. (...), często odbywa wizyty stomatologiczne, gdzie koszt trzech wizyt to 700 zł. Istnieje dalsza konieczność leczenia zębów. Z uwagi na(...)musi zdrowo się odżywiać, bez tłustych potraw. Małoletnia ma tendencję do tycia. Co 3 miesiące winna przechodzić badania profilaktyczne, co pociąga za sobą jednorazowy koszt 150 zł. Co miesiąc bezpłatne badania (...)i (...). Małoletnia dojeżdża do szkoły komunikacją miejską, za bilet płaci 48 zł miesięcznie. Miała uczęszczać do szkoły plastycznej, ale zrezygnowała. Małoletnia korzysta z korepetycji z matematyki 3-4 razy w tygodniu, z fizyki i chemii 1-2 razy w tygodniu, za które opłata wynosi 50 zł za lekcje. Korzysta z lekcji języka angielskiego po 1,5 godzin dwa razy w tygodniu, gdzie koszt jednej lekcji to 60 zł. W ostatnie wakacje była nad morzem, za wyjazd matka zapłaciła 1500 zł. W dniu (...) r. odbyła (...), co stanowiło wydatek 220 zł.

W skład usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej powódki należy wliczyć: koszty korepetycji 640zł (200zł matematyka, 200zł fizyka i chemia, 240zł język angielski), koszty biletu miesięcznego 48 zł, odzież 120zł, koszty abonamentu telefonicznego 50zł, koszty lekarstw 100zł, koszty badań profilaktycznych 50 zł, koszty leczenia stomatologicznego 150 zł, koszty żywności 700 zł, koszty kosmetyków 100 zł, koszty wakacji 150 zł, rozrywka (w tym wycieczki szkolne) 100 zł, koszty mieszkaniowe 210 zł, koszty zakupu komputera 50 zł. Usprawiedliwione koszty utrzymania powódki wzrosły w porównaniu ze okresem wydania wyroku rozwodowego rodziców powódki.

W dacie orzekania w poprzedniej sprawie A. S. (1) miała 28 lat. Poza małoletnią miała na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko z poprzedniego związku, na które otrzymywała alimenty w kwocie 400 zł. Pracowała w (...) jako (...)na ¼ etatu ze względu na stan zdrowia córki. W pierwszym miesiącu pracy otrzymała 300 zł brutto. Dorabiała także przyjmując klientki w domu. W zakresie kosztów związanych z przedszkolem ponosiła tylko koszty wyżywienia w kwocie 150 zł. Na leki wydawała do 250 zł, na wyżywienie, ubranie, zabawki 800 zł, co było uzależnione od ilości przyjmowanych leków. Obecnie A. S. (2) ma 40 lat, zamieszkuje wraz z córką w mieszkaniu należącym do teściowej, łącznie zamieszkują w nim trzy osoby. Prowadzi działalność gospodarczą w formie(...), uzyskuje z tego tytułu dochód w kwocie około 2000 zł netto miesięcznie. Pozostaje w związku małżeńskim. Jej mąż pracuje. Koszty mieszkaniowe obejmują 450 zł za czynsz oraz gaz i prąd 180 zł. Na żywność łącznie wydaje 2500 zł miesięcznie, w tym na córkę W. 750 zł. Kupiła córce laptopa w maju 2017 r. za 1899 zł. Nie posiada wiedzy na temat długów ojca dziecka, twierdzi, że przepił majątek i z tego też powodu wystąpiła o rozwód.

W dacie orzekania w poprzedniej sprawie P. W. (1) sporadycznie kontaktował się z dzieckiem. Nie przekazywał pieniędzy na utrzymanie małoletniej, jedynie dwa razy pod rząd przekazał matce dziecka 500-600 zł. Przed orzeczeniem rozwodu prowadził (...). Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku rozwodowego nie stawiał się wezwany prawidłowo. Obecnie P. W. (1) pracuje w firmie (...)jako (...). Zamieszkuje u swojego pracodawcy, który jest jego kolegą. Ma sporadyczny kontakt z małoletnią. Przeważnie co niedziele zabiera ją na chwilę na obiad, który jedzą

na mieście. Poza małoletnią nie ma innych osób na utrzymaniu. Przekazuje na utrzymanie córki 500 zł alimentów. Przeciwno niemu toczy się postępowanie egzekucyjne.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: odpis skrócony aktu urodzenia k. 5, odpis wyroku zaocznego k. 6, zaświadczenie k. 39, paragon wraz z fakturą k. 40, zestawienie wydatków k. 41, faktura k. 42, przesłuchanie A. S. (1) k. 18v. i 43-43v, protokół płyta CD k.19 i 44.

Sąd posiłkował się ustaleniami dokonanyymi z aktach sprawy o rozwód o sygn. akt IV C 572/06 toczącej się przed Sądem Okręgowym w Warszawie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 347 kpc po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Zgodnie z art. 133 § 1 kro w związku z art. 128 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek alimentacyjny oznacza przy tym obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Zakres tego obowiązku określony został przez ustawodawcę w art. 135 kro, zgodnie z którym zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem doktryny, należy rozumieć szeroko, jako całokształt potrzeb, dostosowanych m.in. do wieku, stopnia rozwoju, czy innych okoliczności konkretnej sprawy. Świadczenia alimentacyjne powinny być zatem ustalone na takim poziomie, by zapewniały uprawnionemu rozwój fizyczny i duchowy odpowiedni do jego wieku i uzdolnień.

Stosownie do art. 138 kro zakres obowiązku alimentacyjnego może być korygowany w wyniku zmiany stosunków, do której doszło w okresie następującym po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego obowiązek alimentacyjny. Dla oceny, czy do zmiany tej rzeczywiście doszło, należy wziąć pod uwagę zarówno okoliczności świadczące o zmianie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, jak i okoliczności dotyczące zmiany w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do świadczeń. Przez możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego należy przy tym rozumieć nie tylko dochody aktualnie przez niego osiągnane, ale także rzeczywiste możliwości zarobkowe. Należy zatem ocenić zdolność zobowiązanego do zarobkowania, a w zakres jego możliwości należy zaliczyć także i te, które nie są przez niego wykorzystywane, choć obiektywnie istnieją.

Podstawą zatem powództwa z art. 138 kro może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła po uprawomocnieniu się orzeczenia zasądzającego alimenty w dotychczasowej wysokości.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpoznawanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od P. W. (1) na rzecz małoletniej W. W. (1) w kwocie 500 zł miesięcznie została ustalona wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie IV C 572/06 na kwotę po 500 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

Dla oceny zasadności zgłoszonego w sprawie roszczenia należało zatem ustalić, czy od tej ostatniej daty nastąpiła taka zmiana stosunków, która pozwalałaby na zwiększenie wysokości alimentów od P. W. (1) wobec małoletniej córki W. W. (1).

Od tej ostatniej daty upłynęło 12 lat. Nie budzi żadnych wątpliwości Sądu teza, że potrzeby dziecka, których zaspokojenie jest obowiązkiem rodziców wraz z wiekiem zwiększają się, gdyż obejmują one już nie tylko potrzeby bytowe związane z wyżywieniem, zakupem odzieży i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i wychowawcze, edukacyjne, mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Rejonowy uznał, iż w przedmiotowym okresie nastąpiła istotna zmiana sytuacji małoletniej powódki.

Usprawiedliwione potrzeby W. W. (1) uległy zwiększeniu, pojawił się także nowe koszty. W dacie orzekania w poprzedniej sprawie powódka uczęszczała do przedszkola, obecnie kończy Gimnazjum, niewątpliwie zatem wzrosły wydatki edukacyjne, albowiem pojawiły się wydatki związane z korepetycjami z matematyki, fizyki, chemii oraz lekcjami języka angielskiego.

Małoletnia z uwagi na (...) co trzy miesiące przechodzi badania profilaktyczne, przyjmuje także leki, co pociąga za sobą znaczne koszty. Z uwagi na (...) oraz (...) małoletnia musi zdrowo się odżywiać, co wiąże się z koniecznością zakupu lepszych i droższych produktów żywnościowych.

W rozpoznawanej sprawie A. S. (1) koszty utrzymania córki oszacowała na kwotę około 2788 zł miesięcznie, przy czym na rozprawie podała, iż odpadły koszty związane ze szkołą (...). Sporządziła zestawienie kosztów utrzymania małoletniej (k. 41), które Sąd Rejonowy ocenił krytycznie. Zdaniem Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę kwota ta jest przeszacowana i nie odpowiada rzeczywistym kosztom jej utrzymania. Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej powódki wynoszą maksymalnie 2500 zł miesięcznie. W skład tej kwoty należy przyjąć: koszty korepetycji 640zł (200 zł matematyka, 200 zł fizyka i chemia, 240 zł język angielski), koszty biletu miesięcznego 48 zł, odzież 120 zł, koszty abonamentu telefonicznego 50 zł, koszty lekarstw 100 zł, koszty badań profilaktycznych 50 zł, koszty leczenia stomatologicznego 150 zł, koszty żywności 700 zł, koszty kosmetyków 100 zł, koszty wakacji 150 zł, rozrywka (w tym wycieczki szkolne) 100 zł, koszty mieszkaniowe 210 zł, koszty zakupu komputera 50 zł. W przedmiotowym okresie nastąpiła istotna zmiana w zakresie wysokości tych usprawiedliwionych potrzeb, jak i nastąpiła zmiana rzutuująca na rozkład ciężaru ich ponoszenia pomiędzy rodzicami małoletniej.

Wydatek związany z zakupem komputera Sąd uwzględnił jako zasadny, jednakże powinien być traktowany jako wydatek długookresowy, rozłożony na kilka lat.

W zakresie kosztów wyżywienia małoletniej Sąd ocenił je w oparciu o zasady doświadczenia życiowego i wiedzę ogólną przyjmując, iż są one nieco niższe niż wykazywane, choć i tak dość znaczne jak na dziecko w tym wieku, jednakże mając na uwadze przebytą chorobę i konieczność zdrowego odżywiania przez małoletnią, należało uznać je za częściowo zasadne. Jeśli chodzi o koszty opłat mieszkaniowych, to wskazywaną wysokość 630 zł należało podzielić na 3 osoby i jako usprawiedliwioną Sąd przyjął kwotę 210 zł miesięcznie jako udział małoletniej w tych kosztach. W zakresie kosztów badań, lekarstw i stomatologa Sąd przyjął, że wydatki w tym zakresie są zasadne, jednakże w niższej kwocie, a ponadto należy je rozliczyć w stosunku miesięcznym.

W przedmiotowym okresie wzrosły zarobki matki małoletniej powódki, która prowadzi działalność gospodarczą w formie (...). W ocenie Sądu jej możliwości zarobkowe są na wyższym poziomie niż wykazywane, mając także przy tym na uwadze przedmiot wykonywanej działalności, jak również fakt, iż małoletnia nie wymaga już stałej opieki, a starsza córka, którą miała uprzednio na utrzymaniu jest już osobą pełnoletnią. Ponadto zamieszkuje z mężem, który także uzyskuje dochody, a zatem koszty utrzymania mieszkania winny być pokrywane w pewnym zakresie także przez niego.

W rozpoznanej sprawie pozwany złożył sprzeciw od wyroku zaocznego, jednakże nie dołączył żadnych dowodów w sprawie na poparcie swoich twierdzeń i nie złożył żadnych wniosków dowodowych. W sprzeciwie wskazał jedynie, iż uzyskuje dochody w kwocie 2156,71 zł miesięcznie oraz płaci za wynajem lokalu mieszkalnego 800 zł, jak również, że płacił 50 zł tygodniowo za korepetycje córki. Podniósł, iż jest osobą w wieku emerytalnym i ma różnego rodzaju dolegliwości chorobowe. Pozwany prawidłowo wezwany na rozprawę w dniu 20 marca 2018r. miał możliwość poparcia swoich twierdzeń, jednakże nie stanął się i nie podjął obrony swoich praw.

W ramach przesłuchania przedstawicielki ustawowej powódki na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku zostało wykazane, że koszty utrzymania małoletniej są wysokie zarówno z uwagi na korepetycje i jej stan zdrowia, jak i również rozwój i wiek dziecka. Zatem usprawiedliwione potrzeby dziecka uległy zmianie od czasu postępowania rozwodowego,

od którego upłynęło 12 lat. Koszty te wzrosły o co najmniej koszty korepetycji i koszty dojazdu do szkoły. Doszły też usprawiedliwione koszty szkolne, koszty wyjazdów wakacyjnych. Alimony zostały więc podwyższone z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 1100 zł miesięcznie, czyli o kwotę 600 zł miesięcznie. Pozwany nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących, iż nie będzie wstanie ponosić wyższych niż dotychczas alimentów. Nie przedłożył zaświadczenia o dochodach ani deklaracji podatkowej za rok poprzedni, do czego był zobowiązany. Nie stawił się na rozprawę, mimo skutecznego wezwania, pod rygorem pominięcia dowodu z przesłuchania.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Rejonowy na podstawie art. 347 kpc utrzymał w mocy wyrok zaoczony z dnia 25 lipca 2017r.

Na podstawie art. 348 kpc Sąd pozostawił pozwanego przy poniesionych kosztach opłaty sądowej od sprzeciwu.

W utrzymanym wyroku zaocznym o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc z uwagi na wynik procesu, a kosztami sądowymi obciążył pozwanego na podstawie art. 98 § 1 kpc, na które składa się opłata od pozwu, obliczona od kwoty uwzględnionego powództwa, od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona.